

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **Ing. R. D.**, zastoupeného Mgr. Markem Ježkem, advokátem se sídlem Český Těšín, Tovární 1707/33, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 27.8.2012 , o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 9.5.2012, o invalidním důchodu,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokáta Mgr. Marka Ježka **se určuje částkou 5.290,- Kč**, která bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 27.8.2012 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 9.5.2012, kterým zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 23.4.2012 žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 15%. Při svém rozhodování žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení dne 19.7.2012, podle kterého je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, oddílu A, položce 7, písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 15%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal, že posudkové hodnocení je v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů. Nebyl dostatečně zkoumán jeho zdravotní stav. Má voperovaný kardiostimulátor na levé straně ačkoliv je levák a od prvopočátku měl být uložen na straně pravé. Žalobce má proto bolesti v oblasti kardiostimulátoru u srdce, náhlé slabosti a velkou únavu při zatížení a zvýšení fyzické námahy. Při změně počasí a nachlazení nastávají u něj bolesti levé horní končetiny. Protože rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, navrhoval jeho zrušení a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 27.8.2012 č.j.X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Karviné, žalobcem předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 17.1.2013 a posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 21.8.2013 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce požádal o invalidní důchod dne 15.3.2012. Na základě této žádosti posoudil zdravotní stav žalobce lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Karviné dne 23.4.2012 se závěrem, že u žalobce nejde o invaliditu žádného stupně, neboť pokles pracovní schopnosti činí u něj 10% podle kapitoly IX, oddílu A, položky 7a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a toto hodnocení posudkový lékař zvýšil o 5% na celkových 15%. Rozhodnutím ze dne 9.5.2012 žalovaná žádost žalobce o invalidní důchod zamítla. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, o kterých žalovaná rozhodla shora uvedeným napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku ČSSZ ze dne 19.7.2012, podle kterého činil pokles pracovní schopnosti podle kapitoly IX, oddílu A, položky 7a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 10% a se zvýšením o dalších 5% celkových 15%. Napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno, pak žalovaná námitky žalobce zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 9.5.2012.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou

pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. A. W. a ze spisové a zdravotní dokumentace založené v posudkovém spise OSSZ Karviná, jakož i z lékařské dokumentace předložené žalobcem. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce uvedla posudková komise stav po implantaci kardiostimulátoru v roce 2006 pro synkopu a záchyt významné asystolie. Jako ostatní zdravotní postižení uvedla v diagnostickém souhrnu poúrazovou kataraktu levého oka s následnou střední slabozrakostí, s normálním viděním pravým okem, chronický zánět prostaty, asthma bronchiální, vředovou chorobu gastroduodena a lehkou nedoslýchavost. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, tj. stav po implantaci kardiostimulátoru pro zachycenou poruchu srdečního rytmu s dobrou funkcí implantovaného systému, s přetrvávajícím subjektivním dyskomfortem, t.č. s normálním kardiálním nálezem i normální kardiální funkcí podřadila posudková komise pod kapitolu IX, oddíl A, položku 7a přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 10%. Dle uvedeného posudku v případě žalobce nejsou splněna kritéria pro posouzení rozhodujícího zdravotního postižení podle položek 7b a 7c uvedené kapitoly.

K námitkám žalobce vyžádal v průběhu řízení krajský soud další odborný lékařský posudek od PK MPSV ČR pracoviště Brno, která se měla mimo jiné vyjádřit k žalobcem popisovaným potížím v důsledku rozhodujícího zdravotního postižení a rovněž k hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce a k jejímu zvýšení podle ust. § a § 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Posudková komise MPSV ČR pracoviště Brno vypracovala srovnávací posudek den 21.8.2013 a z něho krajský soud zjistil, že uvedla stejný diagnostický souhrn zdravotních omezení žalobce a že vycházela ze všech doložených odborných nálezů. Stejně jako PK MPSV ČR v Ostravě uvedla jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce stav po implantaci kardiostimulátoru v roce 2006 z indikace stavu po synkopě sdokumentovanou několikavteřinovou asystolií. Opakované kontroly prokázaly dobrou funkci implantovaného systému. U žalobce přetrvává subjektivní dyskomfort ve formě bolesti v oblasti celého stimulačního systému. Žalobce byl proto opakovaně vyšetřen v arytmologické ambulanci Nemocnice Třinec, kde mu byla navržena možnost operačního posunutí generátoru do jiné lokalizace s cílem zmírnit nebo odstranit bolesti v místě implantovaného kardiostimulátoru nebo vytažení stimulačního systému z levé strany a následně provést implantaci trvalého kardiostimulátoru cestou v.subclavia l.dx. Žalobce tato navrhovaná řešení odmítl a požadoval vytažení stimulačního systému bez implantace systému nového, v důsledku čehož by mohl být v ohrožení života nebo zdraví. Také v rámci vyšetření v Nemocnici Na Homolce byl rovněž poučen o nutnosti kardiostimulace, kdy mu byla nabídnuta implantace kardiostimulátoru do jiné pozice, kterou však odmítl. Uvedená posudková komise dodala, že se jedná o žalobcem subjektivně vnímané pocity bez objektivního medicínského korelátu dané jeho predisponovanou vnímavostí a bez medicínsky objektivizované patologie. Míru poklesu pracovní schopnosti vyhodnotila

rovněž podle kapitoly IX, oddílu A, položky 7a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, podle které stanovila tento pokles 10%. Posudkově se jednalo o stav bez omezení srdeční funkce, izolovanou synkopou bez strukturálního omezení srdce řešenou implantací kardiostimulátoru. Nejednalo o stavy s omezením srdeční funkce a celkové výkonnosti při středně těžkém zatížení, recidivujícími neurokardiogenními synkopami se zraněním, ale minimálními či žádnými prodromy jak je uvedeno pod písm. b) citované položky. Stejně tak nešlo o poruchy odpovídající písm. c), kde jsou uvedeny stavy s omezením srdeční funkce a celkové výkonnosti při lehkém či minimálním zatížení a recidivující kardiogenní synkopy přetrvávající i po zavedení cílené terapie. Ostatní zdravotní postižení považuje PK MPSV ČR Brno za stabilizované a nezakládající důvod pro zvýšení hodnocení poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb., a to i se zřetelem k pracovní kvalifikaci žalobce a k jeho ukončenému vysokoškolskému vzdělání.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 27.8.2012 nebyl žalobce invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 10% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaných posudků PK MPSV ČR s pracoviště v Ostravě a v Brně, o jejichž úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudkové komise posuzovaly zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Obě posudkové komise se shodly s hodnocením míry poklesu pracovní schopnosti žalobce v rozsahu 10% a v tomto směru posudková komise pracoviště Brno jen blíže zdůvodnila, proč toto hodnocení nebylo zvýšeno podle ust. § 3 a § 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Tato posudková komise také shora uvedeným způsobem dle názoru soudu dostatečně zhodnotila žalobcem udávaný dyskomfort v oblasti kardiostimulátoru. Při jednání krajského soudu předložil žalobce lékařskou zprávu Nemocnice Podlesí v Třinci arytmiologické ambulance ze dne 15.10.2013 a navrhoval zvážení, zda by bylo v rámci dokazování vhodné dodatečně ještě posoudit otázku do jaké míry ovlivňuje pokles pracovní schopnosti u žalobce dodatečně zjištěná hypercholesteronemie a zda tento vliv má i nově diagnostikovaná ischemická choroba srdeční s ohledem na další očekávané výsledky vyšetření žalobce. Z uvedené lékařské zprávy krajský soud zjistil, že v souhrnu diagnóz onemocnění je uvedeno: synkopy, AVB, záchyt 10 sekund asystolie řešeno primoimplantací, dobrá asystolická funkce LK, asthma bronchiále stav stabilní, VCHDG v anamnéze nyní bez obtíží a hypercholesteronemie. Kromě uvedeného

hypercholesteronemie jsou to tedy zdravotní omezení žalobce hodnocena v obou posudcích v rámci tohoto řízení. Kromě toho se konstatuje klinický pozitivní test pro ICHS. Jedná se však o nález po více než jednom roce od vydání napadeného rozhodnutí žalované a pakliže by měl mít vliv na hodnocení poklesu pracovní schopnosti žalobce, bylo by možno k této skutečnosti přihlédnout v rámci nového řízení o invalidním důchodu žalobce. Krajský soud proto ve smyslu shora uvedeného doplňující posudek ke zhodnocení citované lékařské zprávy nevyžádal.

Jelikož u žalobce k datu 27.8.2012 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 9.5.2012, jímž žalobci žádost o invalidní důchod zamítla.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Ustanovenému právnímu zástupci žalobce byla přiznána odměna za zastupování žalobce v rozsahu dvou úkonů právní pomoci po 1.000,- Kč a dvou režijních paušálů po 300,- Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. Další náklady právního zástupce činilo cestovné osobním automobilem dvakrát při jízdě z Českého Těšína do Ostravy a zpět ve výši 952,- Kč, náhrada za ztrátu času ve výši 800,- Kč a parkovné ve výši 20,- Kč. Celkem byla proto přiznána odměna ve výši 4.372,- Kč a s připočtením 21% DPH 918,- Kč činí 5.290,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 17. října 2013

JUDr. Petr Indráček

Samosoudce